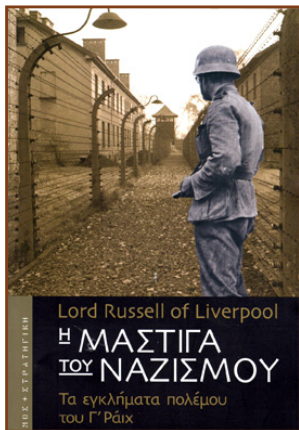


Βιβλιοπαρουσίασις



Lord Russell of Liverpool

Η μάστιγα του Ναζισμού

*Τὰ εγκλήματα πολέμου
του Γ' Ράιχ 1935-1945*

Μετάφρασι Γεωργία Δημητροπούλου

Έκδόσεις «Ίωλκός»,

Όκτώβριος 2007, σελίδες 352.

Αὐτή ἢ πλέον τεκμηριωμένη καταγραφή τῶν γερμανικῶν ἐγκλημάτων κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ἀποτελεῖ ἓνα τρομερὸ κατηγορητήριον κατὰ τῆς ναζιστικῆς κτηνωδίας καὶ τῶν τερατωδῶν μηχανισμῶν καταστολῆς, τοὺς ὁποίους δημιούργησε τὸ Γ' Ράιχ καὶ τρομοκράτησαν ὅλες τὶς κατεχόμενες περιοχὲς τῆς Εὐρώπης.

Ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν ἑκατομμυρίων θυμάτων ποὺ δολοφόνησαν αὐτοὶ οἱ ἀπάνθρωποι μηχανισμοὶ μᾶλλον δὲν θὰ γίνεῖ ποτὲ γνωστὸς ἀπὸ τὴν ἐπίσημη Ἱστορία.

Ἀντλῶντας στοιχεῖα ἀπὸ γερμανικὰ ντοκουμέντα καὶ γράφοντας ἀναπαραστατικὰ μὲ τὴν ἀνεση ἑνὸς ἀπολύτως εἰδικοῦ στενὰ συνδεμένου μὲ τὶς ἴδιες τὶς κατηγοροῦσες ἀρχὲς κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου (μιας καὶ ὁ συγγραφέας ὑπῆρξε Βοηθὸς Γενικὸς Εἰσαγγελέας τῶν βρετανικῶν δυνάμεων στὴν





Γερμανία), ὁ Λόρδος Ράσελ τοῦ Λίβερπουλ ἐκθέτει τὴν ἀλήθεια πίσω ἀπὸ τὰ πραγματικά ἢ τὰ φερόμενα ὡς τέτοια γεγονότα.

Μὲ τὸ ὠμὸ καὶ σὲ κάποιες περιπτώσεις ἰδιαίτερα σκληρὸ κείμενο τῆς

«Μάστιγας τοῦ Ναζισμού» ἐξετάζει τὰ βασικὰ ἐργαλεῖα τῆς τυραννίας καὶ τῆς καταπίεσης τοῦ χιτλερικοῦ καθεστῶτος – τὰ SS, τὴν Γκεστάπο καὶ τὶς ἴδιες τὶς δυνάμεις τῆς Βέρμαχτ.

Αναλύει τὰ γερμανικὰ ἐγκλήματα σὲ βάρος τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ σὲ καταπάτηση ὅλων τῶν διεθνῶν συνθηκῶν.

Προβάλλει τὶς γερμανικὲς ἀκρότητες τοῦ ναυτικοῦ ἀκόμη καὶ στὰ διεθνῆ ὕδατα. **Κ**αὶ περιγράφει συγκλονιστικὰ τὰ ἐγκλήματα σὲ βάρος τοῦ ἄμαχου πληθυσμοῦ, τὴν καταναγκαστικὴ ἐργασία ποὺ ἀναβίωσε τοὺς αἰῶνες τῆς σκληρότερης δουλείας, τὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης καὶ τὴν διαδικασία βιομηχανοποιημένου θανάτου ποὺ ἀποκαλοῦνταν ἡ «Τελικὴ Λύση» τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ζητήματος.

Τὸ πιὸ πολυδιαβασμένο μεταπολεμικὰ βιβλίο σχετικὰ μὲ τὶς γερμανικὲς φρικαλεότητες ἐκδίδεται τώρα μεταφρασμένο καὶ στὰ ἑλληνικά, ἐμπλουτισμένο μὲ εἰδικὸ βιβλιογραφικὸ ἐπίμετρο γιὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν δυνάμεων Κατοχῆς στὸ ἑλληνικὸ ἔδαφος.

* * *

Περιεχόμενα τοῦ βιβλίου

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΝΕΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Τὰ ὄργανα τυραννίας τοῦ Χίτλερ
2. Κακὴ μεταχείριση καὶ δολοφονία τῶν αἰχμαλώτων πολέμου
3. Ἐγκλήματα πολέμου στὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα
4. Κακὴ μεταχείριση καὶ δολοφονία πολιτῶν σὲ κατεχόμενες περιοχές
5. Εἰλωτεία
6. Στρατόπεδα Συγκέντρωσης

7. Ἡ «Τελικὴ Λύση» τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ζητήματος

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΠΙΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

**ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ, ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ ΚΑΙ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΡΩΝ**

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ



«Χρυσὴ Αὐγὴ» καὶ Παγανισμὸς*

**Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ προσεταιρίζεται τοὺς Χριστιανοὺς
ἡ καθαρὰ Ναζιστικὴ Ὀργάνωση τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς»;**

Σταύρου Ζουμπουλάκη

Ἡ «Χρυσὴ Αὐγὴ» εἶναι ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της μία καθαρὰ Ναζιστικὴ Ὀργάνωση.

Γιὰ λόγους ποὺ δὲν θὰ συζητήσουμε ἐδῶ, ἐκπροσωπεῖται σήμερα (2012) στὸ ἐλληνικὸ Κοινοβούλιο μὲ δεκαοκτῶ βουλευτές. Ἔχουμε δηλαδὴ στὴν Βουλὴ μας δεκαοκτῶ Ναζιστές, ὑμνητὲς τοῦ Χίτλερ, ἀνθρώπους ποὺ αὐτοπροσδιορίζονται ρητὰ ὡς τὰ παιδιά τῶν ἡττημένων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου (βλ. Δημήτρης Ψαρρᾶς, «Ἡ Μαύρη Βίβλος τῆς Χρυσῆς Αὐγῆς», ἐκδ. Πόλις, Ἀθήνα 2012, σ. 235, 247, 250).

Ὡς συνεπῆς Ναζιστικὴ Ὀργάνωση, ἡ «Χρυσὴ Αὐγὴ» δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἀντιχριστιανικὴ καὶ παγανιστικὴ.

Ὁ Ναζισμὸς ὑπῆρξε, ὡς γνωστόν, μία παγανιστικὴ πολιτικὴ θρησκεία.

Στάθηκε ἀπόλυτος ἀντίπαλος τοῦ Χριστιανισμοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο πίστευε, ὅτι μόλυνε τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὸ ἑβραϊκὸ

μικρόβιο· ὅτι κατέστρεψε, μὲ τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπόνιας, τὸν εὖρωστο καὶ ὑγιῆ ἀρχαῖο κόσμο· διέλυσε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἰσότητος, τὴν φυλετικὴ ὀργάνωση τῆς κοινωνίας καί, μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἀμαρτίας, διέφθειρε συνολικὰ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐκφύλισε σωματικὰ καὶ πνευματικὰ.

Ὅταν τὰ ναζιστικὰ στρατεύματα, οἱ πατέρες, κατὰ τὴν δῆλωσή τους, τῶν Χρυσανγιτῶν, εἰσέβαλαν στὴν Πατριδα μας, ὁ Γκαϊμπελς ἔγραφε στὸ Ἡμερολόγιό του (8 Ἀπριλίου 1941), ὅτι ὁ Χίτλερ «μισεῖ τὸν χριστιανισμό, ἐπειδὴ κατέστρεψε καθετὶ εὐγενὲς στὴν ἀνθρωπότητα (...) Τὶ ἀντίθεση ἀνάμεσα σὲ ἕναν Δία πὺ χαμογελᾷ μὲ σοφία καὶ καλωσύνη, κι ἕναν σταυρωμένο Χριστὸ πὺ μορφάζει ἀπὸ πόνο!» (ὅπως παρατίθεται στὸ βιβλίον τοῦ Johann Charoutot, «Ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς καὶ ἡ Ἀρχαιότητα», ἐκδ. Πόλις, Αθήνα 2012, σ. 447).

Γιὰ τοὺς Ναζί, ὁ Χριστιανισμὸς ὑπῆρξε ἱστορικὰ ὅ,τι ἀκριβῶς ἦταν ὁ μπολσεβικισμὸς στὴν ἐποχὴ τους· αὐτοὶ οἱ δύο μεγάλοι διαφθορεῖς καὶ καταστροφεῖς τῆς ἀνθρωπότητας, οἱ κήρυκες τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀναρχίας, εἶναι καὶ οἱ δύο –δὲν γινόταν ἀλλιῶς– δημιούργημα τῶν Ἑβραίων.

Ὁ παγανιστικὸς, ἀντιχριστιανικὸς χαρακτήρας τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς» δὲν συνάγεται μόνον ἀπὸ τὴν σταθερὴ ἀναφορὰ τῆς στὸν γερμανικὸ ναζισμό καὶ στὸν Χίτλερ, προκύπτει διάφανα καὶ μέσα ἀπὸ τὰ δικά της κείμενα.

Ἐπειδὴ δὲν θὰ ἦταν ἴσως ἀνεκτὸ νὰ παραθέσω ἐδῶ στίχους ἀπὸ τὰ τραγούδια ἑνὸς βουλευτῆ τῆς, μέλους τοῦ συγκροτήματος «Naer Mataron», λόγῳ τῶν ἀκραίων βωμολοχικῶν ἐκφράσεων τοὺς ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, θὰ παραθέσω ἐλάχιστα ἀποσπάσματα ἀπὸ δύο πρόσφατα (2007) κείμενα τῆς ὀργάνωσης.

Ἀπὸ τὸ πρῶτο: «Ἡ λαίλαπα τοῦ ἑβραιοχριστιανισμοῦ καὶ τῶν ὑπόδουλων σ' αὐτὸν ἀρχόντων εἶχε ἀφανίσει μὲ λύσσα καὶ μισαλλοδοξία πάμπολλα στοιχεῖα τοῦ Λευκοῦ Πολιτισμοῦ, γκρεμίζοντας τοὺς ἀρχαίους θεοὺς ἀπὸ τὰ βᾶθρα τοὺς καὶ ξεκληρίζοντας τοὺς πιστοὺς. Οἱ Σημίτες ψευτοκαλόγεροι προσπαθοῦσαν νὰ πνίξουν τὴν ἀνθρώπινη φύση σ' ἕνα βόρβορο στέρησης καὶ ἄγνοιας, καίγοντας καὶ καταστρέφοντας τὰ δημιουργήματα τοῦ Ἄριου Πολιτισμοῦ (...) Ὁ Χριστὸς, σὰν ἄλλος Ἀπόλλωνας, ἀναδύθηκε μέσα ἀπὸ τὸ ἑβραϊκὸ σκοτάδι, ἀπορροφώντας στὸ πρόσωπό του ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἡλιακοῦ Λόγου».

Και από τὸ δεύτερο: «Ἐν κατακλείδι, ὑποστηρίζουμε τὴν ἀναβίωση τῆς ἀρχαίας θεοσέβειας; Ἀναμφίβολα ναί! Ἀλλὰ αὐτὸ θὰ γίνεῖ ὅπως καὶ ὅποτε τὸ ὀρίσουμε ἐμεῖς. Δὲν θὰ ζητήσουμε ἀπὸ κανένα καθεστωτικὸ ὄργανο τῆς ἐβραιοκαπιταλιστικῆς παγκοσμιοποίησης, οὔτε θὰ παρακαλέσουμε κανένα ρασοφόρο τῆς ἐπιχείρησης “Ἐκκλησία Α. Ε.” νὰ “ἐπιτρέψει” τὴν ἔκφραση θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στοὺς πιστοὺς τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας (...).»

Και ἀπὸ τὸ ἴδιο κείμενο, συμπερασματικά: «Βεβαίως, μακροπρόθεσμος στόχος τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Ἐπαναστάσεως ἦταν ὁ ἐξοβελισμὸς τῶν ἰουδαιοχριστιανικῶν δογμάτων καὶ ἡ ἀντικατάστασή τους ἀπὸ μία ἐθνικιστικὴ, παγανιστικὴ κοσμοθεωρία» (βλ. Δ. Ψαρρᾶς, ὁ. π., σ. 224 καὶ 229 ἀντίστοιχα).

Ὅταν ὁ Ναζισμὸς στὴν Γερμανία ἔγινε μεγάλο μαζικὸ κίνημα, χαμήλωσε τοὺς ἀντιχριστιανικοὺς τόνους του καὶ ἔστησε γέφυρες μὲ τοὺς Χριστιανοὺς· χρειαζόταν καὶ τὴν Ἐκκλησία, μία Ἐκκλησία βέβαια ὑποταγμένη στὸ Γ' Ράιχ, τὴν Ἐκκλησία τῶν *Deutsche Christen*, τῶν *Γερμανοχριστιανῶν*.

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς κάνει σήμερα καὶ ἡ «Χρυσὴ Αὐγή», ἀκολουθώντας καὶ ἐδῶ πιστὰ τὸ παράδειγμα τοῦ δασκάλου τῆς, τοῦ Χίτλερ: ἀποσιωπᾶ καιροσκοπικά, στὸν δημόσιο λόγο τῆς, τὴν ἀντιχριστιανικὴ κοσμοθεωρία τῆς, προκειμένου νὰ προσεταιριστεῖ τοὺς Χριστιανοὺς.

Τότε, στὴν ναζιστικὴ Γερμανία, πάρα πολλοὶ ἦταν οἱ Χριστιανοὶ ποὺ συνεργάστηκαν μὲ τὸ καθεστῶς, περισσότεροι ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ σιώπησαν, ἀρκετοὶ ὅμως ἦταν καὶ αὐτοὶ ποὺ ἀντιστάθηκαν καὶ ὀρισμένοι ἐξ αὐτῶν μαρτύρησαν (βλ. Ἅγιος Ἀλέξανδρος Σμορέλλ, <http://www.hsir.org/pdfs/2015/03/17/20150317aAgAlexandrosSmorell.pdf>).

Τώρα, καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ δρόμοι ἀκριβῶς εἶναι ἀνοιχτοί, σὲ σχέση μὲ τὴν «Χρυσὴ Αὐγή», μπροστὰ σὲ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Ἑλλάδος, μπροστὰ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο, στοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Μοναχοὺς, τοὺς Θεολόγους, τοὺς Πιστοὺς.

Ἄς διαλέξει ὁ καθένας κατὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν συνείδησή του. Κανεὶς πάντως αὐριο δὲν θὰ μπορεῖ νὰ πεῖ ὅτι δὲν ἤξερε.

(*) <http://www.kathimerini.gr/732515/opinion/epikairothta/arxeio-monimessthles/e3-aformhs>. Ἐπιμέλ. ἡμετ.